

Domstolarna.

Södra häradsrätten.

Vårtings tredje sammanträde.

Ordf. ordinarie domhavanden, häradsförvaldare
C. W. av Rkenstam.

För otaga skogsåverkan å indragna kyrkoherdebostället Sigreifs i Västerhejde tilltalade Karl Karlsson, Tjengdarve i Träkumla, var denna gång tillstådes, hämtad till rätten.

Svar. förnekade vad som lades honom till last. Avverkningen, som avsåg några mindre vedträd, skulle enligt dennes påståenden hava utförts på en söndag, under det svar var i kyrkan. Och den brottslige härvidlag vore i så fall en svars måg vid namn Hellström, som nu uppehöll sig någonstades på fastlandet med gårdshandel. Vistelseorten vore emellertid obekant för svärfadern. Målet uppskötts till femte sammanträdet för bevisning.

Otto Hanson & Co contra John Håkansson. Det sedan första sammanträdet uppskjutna målet emellan bemälda parter om återbärande av dels 10,000 kr., dels om ett skadestånd å 4,000 kr., beroende på bristande leverans av hö enligt ett parterna emellan upprättat kontrakt, förekom åter. Parterna fasthöllo vid sina förut gjorda påståenden, Håkansson, att kärandefirman, som skolat tillhandahålla press, icke i rätt tid hållit dylik tillhanda. Kär. vidhåller, att pressen funnits hela tiden tillgänglig, men bärgningen av höet hade skett så sent, att maximipriset redan tillkommit.

Svar. vidgick nu, att bärgningen av höet å Marledal verkligen börjat så sent, men det hö, han tänkt leverera, skulle tagas vid egendomen Stenstugårds i Viklau, där höet var av bättre beskaffenhet. Svar. påstår, att han i slutet av juli tillsagt om pressen, men fått svar, att de ej hade annat än maskinpress, som var för stor till så litet höpart, varför svar. blivit ombedd att skaffa en mindre press för hästkraft, men att sådan vid den tiden ej stode att erhålla.

Fyra vittnen hördes nu, och av deras berättelse framgick, att höbärgningen på Marledal, varifrån höet skulle tagas, ej verkställdes förrän den 15 juli, och maximipriset tog sin början den 16. Höet var även av så dålig beskaffenhet, att när ett av vittnena den 3 aug. var nere å Marledal och såg höet, hade det varit alldeles genomvätt och balarna brunna. Pressen hade enligt vittnenas utsago funnits tillgänglig hela tiden, att levereras efter svars tillägelse, och kunde på så kort tid som efter ett dygn få hämtas på Etelhems stallon. Vittnena tillerkändes 145 kr. i ersättning och målet uppskötts till den 5 maj.

Skogslagen under debatt. Såsom vi förut refererat, har länsjägmästaren R. Melln åtalat nyssnämnde godsägaren John Håkansson, enär han beslagtagit ett större parti virke på Marledals och Botes egendomar. Beslagtagna veden och virket vore värderat till 12,000 kr., förutom ved som svar. låtit borttransportera, och uppgav denne, att ett lass ved och ett lass plank körts till svars gård i Rone, 5,000 st. takspån till Lojsta, tre lass bräder till en lactbrukare, ett lass bräder och plank till spinneriet i Stånga, allt detta som lån, att återgäldas, när svar. hade användning för det samma, samt dessutom ett lass plank till svars gård i Viklau.

Svar. påstår, att när han ej från gården bortsålt något virke och avverkningen skett endast för eget behov samt för odling och

för att skaffa bättre beten åt kreaturen, vore beslaget olovligt och yrkade detsamma upphävande.

En kort debatt uppstod emellan åkl. och svars biträde, saksförare Stenmark, om tolkningen och tillämpningen av skogslagen i förevarande fall. Svar. ville göra troligt, att lagen i så fall ej kunde finnas tillämplig, då avverkningen ej skett för annat än gårdens behov och först när det visat sig, att virke disponerats på annat sätt, kunde beslag och åtal ifrågakomma.

Kär. bestred en dylik tolkning, ty i så fall kom hela lagen så att säga »att hänga i luften». När skogsavverkning verkställdes så att skogsskövling uppstått och skogens återväxt ej var tillräckligt tryggad, måste lagen tillgripas och borde ej stå vanmäktigt, till dess att det avverkade virket vore bortfört. En sådan tillämpning skulle göra lagens kraft och verkan alldeles meningslös. Svar. hade dessutom hos K. B. besvärat sig över skogsvårdsstyrelsens beslut i detta fall, och K. B. hade lämnat besvären utan avseende.

Å båda sidor hördes sammanlagt tretton vittnen, som var för sig gävo något stöd för sina parter uppfattningar i saken.

Målet uppskötts till femte sammanträdet.

Åkl. medgav, att från beslaget finge undantagas 300 kubikmeter ved för gårdens behov.